

[Ragnhild Andersen.]

ger, man har indhøstet i England ved at nedsætte Arbejdstiden til 44 Timer, viser, at Produktionen trods den forkortede Arbejdstid ikke er gaaet ned, men tværtimod er steget noget paa Grund af færre Forsømmelser og bedre Udnyttelse af Arbejdstiden. Man skal ikke være blind for, at naar man sikrer Arbejderklassen saadanne Kulturgoder som Mulighed for at rejse ud i Ferien og sikrer den Mulighed for en længere Ferie, saa animerer man naturligvis derigennem Arbejderbefolkningen og giver den ogsaa sundhedsmæssigt bedre Muligheder for at kunne præstere en øget Produktion. Man skal ikke tro, at den eneste velegnede Form for Genopbygning er at sige til Menneskene, at nu er der ikke andet paa Tapetet end at arbejde noget mere og saa i øvrigt indstille sig paa at leve ringere.

Naar det ærede Medlem Hr. Harald Nielsen siger, at der er for stort Omkostningsniveau paa Virksomhederne, er det ikke nogen Hemmelighed, heller ikke for Lønarbejderne, at der i disse Krigsjaar har været store Indtjeningsmuligheder for Virksomhederne og har været meget store Overskud paa dem. De, som gaar og slæber Værdierne sammen, lukker ikke deres Øjne for, hvilke Muligheder Virksomhederne har for ogsaa at give dem Forbedringer. Naar man saa tilføjer — jeg tror ogsaa, det blev sagt af det konservative Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Peder Jakobsen, — at man maa lægge til Side til Ekstraudgifter, kunde jeg have Lyst til at illustrere dette Spørgsmaal om, hvordan man kan lægge til Side eller ikke lægge til Side, med et Eksempel. Jeg kom forleden Dag op paa Loftet i Hovedrengøringens Tid; der stod en Mand og lavede Etagesenge til sine Børn, og han lavede dem ved Hjælp af en Lomme-kniv og et Stykke Sandpapir. Han forklarede, at han var skam nødt til at lave disse Etagesenge i sin Fritid. Hans Ugeløn var 118—120 Kr. Det er ikke nogen usædvanlig Ugeløn, der er Tusinder af Arbejdsmænd i dette Land, der ikke har mere. Hans Skat var 30 Kr. om Ugen foruden hans Fagforeningskontingent. Han var naturligvis ude af Stand til at lægge en eneste Øre til Side til Ferie. Man synes maaske, det er ved Siden af at fremføre det, men det er dog dette, som er Forudsætningen for, at vi andre med Rette argumenterer for en højere Feriebetaling, fordi Masser af Mennesker ikke med den Ugeløn og med Forsørgerforpligtelser over for Kone og 2 Børn kan tillade sig at lægge en

eneste Øre til Side til Ferie. Derfor bør Feriebetalingen ogsaa være højere end Lønnen.

Det konservative Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Peder Jakobsen, sagde, at man ikke skulde grave Groften dybere mellem Arbejdere og Arbejdsgivere ved at kræve 8 pCt. Jeg har allerede sagt, at som Indtjeningsmulighederne har været paa de store Virksomheder i en Række Brancher, vil det ikke være urimeligt at rejse Spørgsmaalet om en højere Feriebetaling over for Arbejdsgiverne, og jeg beklager, at de ærede Ordførere ikke er gaaet nærmere ind paa, at Arbejdsgiverforeningens Formand — trods hans efter min Mening urigtige Argumentation — dog i hvert Fald giver Udtryk for det rimelige i Ønsket om en Forlængelse af Ferien. Det ærede Medlem Hr. Aksel Sørensen fra Det radikale Venstre siger, at der er rejst saa stærke Krav om Ferie, at de er umulige at gennemføre i Øjeblikket. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at der er rejst Krav dels om en højere Feriebetaling, dels om en længere Ferie, men ingen af Ordførerne har villet gaa ind paa nogen af Delene.

Den Betragtning har ogsaa været fremført, saaledes af det ærede Medlem Hr. Harald Nielsen, at Arbejderne efter 3 Ugers Ferie ikke bestiller mere, end de gør efter 14 Dages Ferie. Dette Problem er ikke anderledes, end at man kunde diskutere, hvorvidt de 2 Uger skulde gives paa eet Tidspunkt og den ene Uge paa et andet Tidspunkt af Aaret. Det var ogsaa det, den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti var inde paa. I øvrigt er det mig bekendt en Erfaring, man har gjort i Sverige, at Produktionen øges, naar man giver Arbejderne foruden 2 Ugers Sommerferie ogsaa 1 Uges Vinterferie. Hermed være ikke sagt, at Forslaget skulde være saadan, men det er et Forhold, som der kan forhandles om, og jeg vil i hvert Fald meget stærkt anbefale, at man gaar ind i Realitetsforhandlinger og kaster den Indstilling bort, som gaar ud paa, at Genopbygning kun kan foregaa paa den Façon, at der intet ydes, men bare kræves.

Jeg ved, at Spørgsmaalet har den allerstørste Interesse ude paa Arbejdspladserne, og jeg tror ogsaa, at vort Forslag om, at Medhjælperne skal ind under Ferielovens Bestemmelser, vil glæde Medhjælperne ud over Landet. Jeg kan nu ikke forstaa, at de ærede Ordførere for de tre Partier afviser noget saadant og mener, at det ikke er rimeligt, at Medhjælperne skal ind under